

påstand, at man muligvis andre steder kunne få mere for pengene.

Hvis man ser på nogle regioner rundt omkring på kloden ud fra de fremskrivninger, vi har fra FN's klimapanel, og sammenholder dem med en fuld implementering af Kyoto-protokollen og en ikke fuld implementering af Kyoto-protokollen, så viser det sådan set et ret godt billede af, hvilken vægtning man skal have. For et stort område som Mikronesien siger samme forskere, Wigley, Nordhaus og andre, at hvis man laver en fuld implementering af Kyoto-protokollen, altså følger de hellige skrifter, men ikke gør andet, så vil 21 pct. af øgruppen forsvinde. Hvis man derimod bruger pengene på kystbeskyttelsesprogrammer, på at lave diger og dæmninger, vil kun 0,18 pct. af øgruppen forsvinde. Jeg er overbevist om, at det må føles godt at reducere CO₂-udslippet, men jeg er også overbevist om, at de folk, der bebor de 20,82 pct. af Mikronesien, som altså ved en fuld implementering af Kyoto-protokollen vil forsvinde, må begræde, at pengene blev brugt på det uhensigtsmæssige.

Er der så slet ikke nogen logik i at investere i vedvarende energiformer? Er der overhovedet ikke noget godt ved al det her? Jo, der er ingen tvivl om, at energi, at hele spørgsmålet om gasleverancer, olieleverancer, kul osv. har et meget, meget større perspektiv end lige spørgsmålet om Al Gores og andres selvtilfredsstillelse. Det har helt utvivlsomt en betydning for vores geostatistiske og vores udenrigspolitiske interesser. Når vi ser, hvordan Mellemøsten i øjeblikket er på randen af et socialt, kulturelt og økonomisk kollaps og har en demografisk forskydning, som i den grad gør området til en krudttønde, så har vi i Danmark, i EU, i den vestlige verden, frihedens fødselssted, klart en interesse i at gøre os uafhængige.

Derfor har vi også en interesse i at fremme den dagsorden, der handler om vedvarende energiformer. Vi har faktisk også en interesse i at sørge for, at det breder sig til lande uden for vores civilisation. Det ville da være elskeligt, om Kina, om Indien, Latinamerika, Rusland osv. ville gå over til energiformer, der er uafhængige af Mellemøsten, naturligvis, for det ville gøre, at Mellemøsten politisk, kulturelt og på alle andre områder ville få den betydning, som det rettelig burde have, nemlig ingen. Det er en verden, der ikke producerer noget som helst ud over olie.

Kl. 13:38

Spørgsmålet er, hvordan man kommer derhen. Jeg tror ikke, man kommer derhen ved at

pålægge tvungne reduktionsforpligtelser, ved at begrænse produktionen, ved at investere i teknikker, som kun fører til, at CO₂ og andre klimagasser bliver pumpet ned i undergrunden, men i øvrigt ikke fremmer nogen videre udvikling. Det, vi skal hen til, er den dag, hvor vi har en vedvarende energiform, som på det økonomiske område kan tage konkurrencen op med netop olie, gas og kul. Der er vi langt fra i dag. Hvis man ser på det behov, der er for at subsidiere biogas, biomasse, vindenergi, termisk energi, bølgekraft osv. osv., er det evident, at vi er milevidt fra den dag, hvor der reelt er et alternativ, et prismæssigt, konkurrencemæssigt alternativ til olie og gas. Og hvorfor er det så væsentligt at få den dag til at rykke tættere på i dag? Det er det, fordi det er den eneste måde, hvor vi får de lande, der ikke har samme ressourcemæssige overskud og overflod som vi, til også at hoppe med på den bølge. Vi kan ikke betale for, at Kinas industriproduktion skal overgå til vindmøller, vi kan ikke betale for, at Indien overnatt eller over 50 år eller 41 år, som der har været talt om her i dag, skal gå over til at anvende biogas og biomasse, men vi kan overtale dem, hvis vi har et økonomisk argument. Og det er det økonomiske argument, der skal være målestokken for alt, hvad vi foretager os.

Derfor vil den rette vej mod målet være: Lad nu være med at begrænse produktionen, lad nu være med at fokusere på, hvordan CO₂'en i løbet af 1, 2, 3 eller 10 år kommer ned. Lad os bruge alle de midler, der overhovedet kan findes, det være sig på de danske budgetter, hvor vi har fordoblet forskningsbevillingerne, det være sig på EU's budgetter, hvor så mange midler spildes til ingen verdens nytte; lad os bruge alle de ressourcer på at forske, på at udvikle, på at skabe det produkt, der rent faktisk økonomisk kan tage konkurrencen op med olie og gas. Det kan være, det er alger, som man i flyindustrien i øjeblikket har nogle fantastisk spændende projekter i gang med at bruge som brændstof; det kan være, det er i forhold til elbiler; det kan være, det er noget, vi slet ikke kender i dag. Det væsentlige er, at vi ikke låser os fast i noget, vi i dag ved ikke kan bringe os i mål. Det væsentlige er, at vi ikke spilder midler på noget, vi ved ikke giver os det, vi gerne vil have. Vi skal bruge ressourcerne dér, hvor vi får noget for dem.

Det er også den tilgang, som vi i Dansk Folkeparti har til debatten her i dag. Vi vil ikke spændes for den ideologiske vogn, som klimadogmatikerne forsøger sig med, hvor overliggeren